

Συνεχ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ'.

ΑΡΙΘ. 43

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιστολὴ τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας Κακοήθεις μωρίαί — Διωγμὸς ὁρθοδόξων ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ — Νέον βουλγαρικὸν πραξικόπημα ἐν Βουλγαρίᾳ — Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει ὑπελειωθέντων — Τεκμήρια ἀδελφικῆς συμπαθείας — Ἐκ Νερέτης — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΗΣ ΤΟΥ Χ. Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΙ
ΤΟΛΥΜΗΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤ' ὀρθοδόξων

Ἀριθμ. 6420.

(μετὰ τοὺς συνήθεις τίτλους)

Τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἐν ταῖς ἀνάγκαις αὐτῶν ἀδελφικῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἀνακοινώσεως εἰς ἀγαθόν τι αἰεὶ συνεργούσης, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν περὶ πραγμάτων καὶ γεγονότων ὁ λόγος εἴτε τοῦ κοινῇ συμφέροντος ἐκπαιστικῶν, εἴτε καὶ μερικωτέρων μὲν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔκτασιν, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον θεσμούς καὶ δίκαια καὶ τάξιν Ἐκκλησίας τινὸς ἐπιβλαβῶς παραθιγόντων, καὶ διὰ τοῦτο κοινῆς ἀξίων προσοχῆς καὶ μελέτης, ἤκομεν σήμερον, κατώδυνοι τὴν ψυχὴν ἐπὶ θλιβερωτάτοις δεινοῖς, τῆς πολλῆς ἡμῶν θλίψεως ἀνγκούφισιν ἐπιζητήσαντες παρ' ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοῖς καὶ πρὶς προυδάστοις, ἴσα

ἡμῖν, ὡς πεποιθήμεν, θλιβομένοις καὶ διαποροῦσιν ἐπὶ τοῖς ἀγίοις καὶ ἀπηνῶς ἐναγῆτος κατὰ χριστιανῶν τῆς ἡμετέρας περιοχῆς καὶ δικαιοδοσίας ἀποτολμηθεῖσιν, ἀριδὴλως καταδείξαι μεχρι πόσου ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐκπτώσεως κατολισθῆσαι δύνανται οἱ ἀπ᾽ τῆς εὐαγγελικῆς ὁδοῦ παρεκκλινάντες καὶ κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀφηνιάσαντες.

Τῇ ὑμετέρᾳ Γερασμιότητι γνωστὰ ἤδη βεβαίως ἐγένοντο τὰ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ ἀπὸ τριμηνίας περίπου τελούμενα ἀνοσιουργήματα κατὰ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἡμετέρων ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν κανονικῶς καὶ νομίμως ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ὑφισταμένων καὶ ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ θρόνου ἐξαρτωμένων, καὶ κατὰ σύμπαντος τοῦ αὐτόθι ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀνευ οὐδεμιᾶς τῶν πράπαν ἀπ' αὐτῶν ἀφορμῆς καὶ αἰτίας διωγμῶν καὶ λήστευσιν ὑποστάντων καὶ ἐς δεῦρο ὑφισταμένων, οἷα οὐδ' ἐν τοῖς ζωφεροτέροις τῆς ἱστορίας χρόνοις εὗροι τις ἂν καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἀπίστων διαπραχθέντα. Καὶ τοῦ μὲν ὅλου πολυπράκτου ὡς εἶπεν δράματος πάσας ἀναγράψαι τὰς δι' ἐκάστης ἡμέρας ἐς δεῦρο ἐκτυλιχθείσας σκηνὰς οὐδ' ἂν βίβλος ὅλη ἀρκέσειεν· ἔνα μὴ δ' ὅμως ἀμφιβολία τις ἐμφιλοχωρήσῃ περὶ τῶν γενομένων ὅτι ὄντως

МЕЧНИКОВА

φοβερὰ ταῦτα καὶ πρωτάκουστα, ἤκομεν ἐν ὀλίγοις αὐτὰ ὡς ἐπ' ἀληθείας καὶ ἀκριθείας ἐγένοντο ἐξιστορήσαντες, ἀμυδρόν τινα ἰδέαν τῶν ἀθεοφότως καὶ ἀγρίως ἀποτολμηθέντων παρέχοντες.

Πᾶσι γνωστόν ἐστὶν ὅτι μετὰ τὴν τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου καὶ λαοῦ ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπόσχισιν, ἰδρυθείσης τῆς Βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας καὶ ταύτῃ εἴτα προσκρτηθείσης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, αἱ κατὰ τὰς χώρας ἐκεῖνας ἀρχαιοτάται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπόλεις τῆς Φιλιππουπόλεως, τῆς Μεσημβρίας, τῆς Βάρνης, τῆς Ἀγχιάλου καὶ τῆς Σωζουπόλεως, ἀρρήκτως ἀείποτε μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνδεδεμέναι, τὸ δὲ ἔκτροπον βουλγαρικὸν σχίσμα συγκαταδικάσασαι, διετέλεσαν μετὰ σύμπαντος τοῦ ὑπ' αὐτάς εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ τὸ νέον πολιτικὸν καθεστῶς κανονικῶς καὶ νομίμως ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς θρόνου τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν ἐξάρτησιν ἔχουσιν, ἐκτὸς πάσης πρὸς τὴν ἀποσχισθεῖσαν βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν συναφείας καὶ κοινωνίας. Τὴν τοιαύτην δὲ ἐκκλησιαστικὴν κανονικὴν θέσιν τῶν εἰρημένων Μητροπόλεων καὶ τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν ἀνεγνώρισε καὶ ἀπεδέξατο καὶ ἐπισήμως ἀνεκήρυξε καὶ τὸ ἐν Βερολίνῳ εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, ἐν ἐπανειλημμένοις ἄρθροις τὴν ἐλευθερίαν θεσπίσαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ ἐξαρτήσεως, κατὰ τὸ ἔκπαλαι καθεστῶς, πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις λαοῖς, ἣν δὲ ἀσφάλειαν κατὰ τὴν διεθνή ταύτην καὶ ἐπισημοτάτην ἀπόφασιν ὅ τε ὀργανικὸς νόμος τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τὸ βουλγαρικὸν αὐτὸ σύνταγμα ἀνέγραψαν.

Ἄλλ' ἐνῷ αἱ ὀρθόδοξοι ἑλληνικαὶ Μητροπόλεις καὶ ὁ ἐξ ἐκκτὸν περίπου χιλιάδων συγκείμενος ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς αὐτῶν πληθυσμὸς εὐπειθῶς τῷ νέῳ ὑποκύψας πολιτικῷ καθεστῶτι νομοταγῶς ἀείποτε διετέλεσε καὶ ἀδελφικῶς τὰ πρὸς τὴν πολιτεὴν καθήκοντα αὐτοῦ ἐκπληρῶν καὶ πάντα πρὸς τοὺς συνοίκους λαοὺς ἐπιδεικνύμενος σεβασμὸν, τὸ κρατοῦν ἐν τῇ χώρᾳ βουλγαρικὸν στοιχεῖον, αἱ βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ ἀποσχισθεῖσα βουλγαρικὴ Ἐκκλησία οὐδέποτε, ἀτυχῶς, διέλιπον πρὸς πάντα νόμον καὶ δίκαιον τὰ χεῖριστα κατ' αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ διαπραττοντες, πρὸς ἕνα πάντοτε οἱ πάντες τελικὸν ἀποβλέποντες σκοπὸν τὴν βίαιαν δηλονοῦν δι' ἄγριον φυλετικὸν μῖσος ἐξόντωσιν τοῦ αὐτόθι φιλησύχου ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀπ' ἀμνημονεύτων χρόνων καὶ πρὶν ἢ ἐμφανισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς οἱ σήμερον

ἀγρίως βιαιοπραγοῦντες τὰς χώρας ἐκεῖνας οἰκοῦντος.

Καὶ τέως μὲν αἱ ἐπίθουλοι αὐτῶν προθέσεις, πλὴν τοῦ ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ καταδήλου γινομένου ἀγρίου μίσους, διὰ σποραδικῶν ὁπωσοῦν, καὶ τοι καὶ τούτων οὐκ ὀλίγων οὐδὲ μικρῶν, ἐξεδηλοῦτο ἀδικημάτων, οἷον ἀρπαγῆς καὶ σφετερισμοῦ ἱερῶν ναῶν, μονῶν καὶ σχολῶν, καθ' ὧν μάτην ἐν καιρῷ τὰ νόμιμα διενηργοῦμεν διαβήματα, οὐδενὸς τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ δικαίῳ προσέχοντος καὶ ἀρῆξαι βουλομένου.

Ἀλλὰ τὰ ἄρτι συμβάντα ἀσύγκριτον ὅσον τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἐκτάσει τῆς βιαιοπραγίας τῶν προγενομένων ἀδικημάτων ὑπερέχουσιν, ὥστε εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλειν εἴ γε χώρα χριστιανικὴ καὶ τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ εὐνομούμενων πολιτειῶν κατειλεγμένη ἐστὶν ἡ τοιαῦτα ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς συμβαίνειν ἀνεχομένη καὶ ἐπιτρέπουσα. Ἀπ' ἄκρου γὰρ εἰς ἀκρον φανερὸς ἦδη καὶ ἄγριος κεκήρυκται κατὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ διωγμὸς, ἐν παραφορᾷ καὶ ἐξάψει ἀνηκούστῳ ἐκδιωκόμενων καὶ κακοποιουμένων τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν, ἀρπαζομένων τε τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν, μονῶν καὶ σχολῶν, διαρπαζομένων τε καὶ ληστευόμενων καὶ αὐτῶν τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν, καὶ ταῦτα πάντα τῇ προφανεῖ συνευδοκίᾳ καὶ συνεργίᾳ τῶν τοῦ τόπου ἀρχῶν, πολιτικῶν τε ἅμα καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Ἀρχεται γὰρ πανταχοῦ τῆς δηώσεως καὶ τῆς ἀρπαγῆς ὁ ἐκ κακοποιῶν στοιχείων, καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ ὁμοίαις ληστρικαῖς ἐπιδρομαῖς διακριθέντων, συρφετός, ἐπικουρεῖ ἐμμέσως παρισταμένη ἡ ἀστυνομικὴ καὶ στρατιωτικὴ δύναμις, καὶ ἐπέρχεται ἐπευλογοῦσα τὰ οὕτω κακούργως τελούμενα ἢ βουλγαρικὴ σχισματικὴ Ἐκκλησία, ὕμνους καὶ δοξολογίας ἐν τοῖς ἀγρίως καὶ ἀσεβῶς βεβηλωθεῖσι καὶ ἀρπαγείσιν ἱεροῖς ναοῖς διὰ τῶν ἱερῶν καὶ ἀρχιερέων αὐτῆς θριαμβευτικῶς ἀναπέμπουσιν. Ἀλλ' ἀφῶμεν τὰ γεγονότα ἵνα λαλήσωσιν ἀφ' ἑαυτῶν.

Τελευτήσαντος γὰρ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Βάρνης κυροῦ Πολυκάρπου, ἀνδρὸς σεβασμίου καὶ ἱεροπρεποῦς, ἀπεστάλη, κατὰ τὴν τάξιν ἐκλεγείς, ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰς διαδοχὴν αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μοσχονησιῶν κύρ Νεόφυτος, ἀνὴρ ὁμοῖος αὐτῷ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱεροπρέπειαν, ὃς καὶ τοῖς νενομισμένοις κατὰ τὴν κρατοῦσαν τάξιν ἐγγράφοις ἐφοδιασθεὶς ἀφικνεῖται τῇ γ' τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἰουνίου πρὸς ἀνάληψιν τῆς ποιμαντορίας τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ ὀρθοδόξου λαοῦ, προειδοποιηθείσης ἐγκαίρως καὶ τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἐνταῦθα διπλωματι-

κοῦ αὐτῆς πράκτορος. Ἀλλὰ πλῆθος ἀδοκῆτως βουλγαρικοῦ ὄχλου ἐπὶ τῆς παραλίας, ἀνοχῇ τῶν ἀρχῶν, ἀθροισθέν ἀντίστη εἰς τὴν ἀπόβασιν καὶ ἐν ὕβρεσι καὶ ἀπειλαῖς σκαίαις ἠνάγκασεν αὐτὸν ἵνα ἐπανακλῆται εἰς Κων)πολιν. Καὶ ὁ μὲν τετρωμένος τὴν καρδίαν καὶ διαπορῶν ἐπὶ τοῖς γενομένοις ἐπανῆλθε κατ' ἀνάγκην ἐνταῦθα. Ὁ δὲ μαινόμενος ὄχλος, ἐπὶ τὰ ἀκρότατα τῆς ἀσεβείας χωρῶν, ἄλλα τε πολλὰ κατὰ τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων, οὐδενὸς κωλύοντος, ἐβαιοπραγήσει καὶ δὴ καὶ χλεύην ἀνοσιωτήτην τοῦ ὀρθοδόξου ἱερατικοῦ σχήματος καὶ ὀνόματος τὴν ἐξῆς ἀπετόλμησεν. Ὅνον γὰρ οἱ δειλαιοὶ ἱερατικῶ ἐνδύματι περιβαλόντες περιήγον ἐπὶ πολὺ ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, τοῦτον εἶναι τὸν Ἕλληνα ἀρχιερεᾶ Νεόφυτον ἐν μανιώδει ἐξάψει ἀλαλάζοντες, τῶν τοῦ τόπου ἀρχῶν ἀταράχως τὰ γινόμενα θεωμένων. Ἀλλὰ καὶ δευτέρᾳ μετὰ τινα καιρὸν ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης ἐπιχειρήσας εἰς Βάρναν μεταβάσει, τῇ γνώσει καὶ πάλιν καὶ προτροπῇ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, μάλιστα δὲ νῦν καὶ δι' ἰδιαιτέρου τοῦ ἐνταῦθα πράκτορος τῆς ἡγεμονίας συστατικοῦ γράμματος πρὸς τὸν νομάρχην Βάρνης ἐφωδιασμένος, τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα ἔτι, παρὰ τὰ ἐπισήμως ἐπηγγελμένα, εὔρε καὶ ἔπαθε, μικροῦ δεῖν δὲ καὶ τῆς ζωῆς ἐστειροῖτο, λίθοις ὑπὸ τοῦ σχισματικοῦ ὄχλου ἀπὸ τῆς προκυμίας βληθείς. Τότε δὲ ὁ συναθροισθεὶς συρφετός, οὐδὲν πρὸ αὐτοῦ κώλυμα ἔχων ἀστυνομικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἀπαγορεύσεως, ἐπεδόθη ἀκράτητος εἰς βαιοπραγίας πρωτοφανεῖς. Καὶ δὴ πρῶτον μὲν κατέλαβε τὸν τοῦ ἀγίου Νικολάου ναὸν τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος, ἐν ᾧ ἀγρίως κακοποιήσας τοὺς ἐκ τοῦ ἐσπερινοῦ ἐξερχομένους ἱερεῖς κατεξέσχισε καὶ ἐποδοπάτησε τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ πάντα τὰ λειτουργικὰ βιβλία, κατασυνέτριψε καὶ ἐξήλειψε τὰς ἐν αὐτῷ ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς, ἀνέτρεψε καὶ συνέτριψε τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ τὸν ἄγιον δ' Ἄρτον, βαθεῖα τῆς ἀσεβείας, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀρτοποιίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διεσκόρπισεν, ἐβεβήλωσε τὴν ἁγίαν τράπεζαν, συμπόσια καὶ εὐωχίας ἐπ' αὐτῆς εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ἀρπαγῆς, ἐμπαικτικῶς, αὐτοσχεδιάσας, καὶ πολλὰ καὶ ἄλλα τὰ ἀνόσια ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Θεοῦ διεπράξματο. Ὦν πάντων συντελεσθέντων, πᾶνδημος δοξολογία ὑπὸ σχισματικῶν ἱερέων ἐν τῷ οὕτω βεβηλωθέντι ναῷ ἀνεπέμπετο. Ὁμοίᾳ δὲ τῷ τρόπῳ καὶ δικαίῳ ὀχλοκρατικῆς κατακτήσεως κατελάμβανον μετ' ὀλίγον καὶ τὸ κοινοτικὸν νοσοκομεῖον, ὅπερ πρὸ πεντηκονταετίας ἀείμνηστος φιλόanthropos Ἕλληνας, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως Παρασκευᾶς Νικολάου, ῥῶστος τὴν ὑπηρεσίαν, ἱδρύσει, καὶ ἰδιαιτέρον κεφάλαιον πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ διὰ διχθήκης αὐτοῦ ἐν

Ρωσσίᾳ κατέλιπε.

Καὶ ἄρχεται νῦν, ἀπὸ τοῦ πρώτου τούτου ἀγρίου πραξικοπήματος, σειρά ὅλη ὁμοίων καὶ φοβερωτέρων ἔτι βαιοπραγιῶν κατὰ πασῶν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, κατὰ προμεμελετημένον πρόγραμμα καὶ σχέδιον προφανῶς ἐκτελουμένων.

Καὶ ἐν μὲν Φιλιππουπόλει ὄχλος πολυπληθὴς ἐκ τῶν αὐτῶν συγκεκοτημένος κακοποιῶν στοιχείων, καὶ ὑπὸ τῶν ὀργανωτῶν εἰς διαδήλωσιν ἀνθελληνικὴν προσκληθεὶς καὶ ὀδηγηθεὶς, μεταβαίνει ἀκατάσχετος καὶ καταλαμβάνει, θραύσας τὰς θύρας, αὐτὴν τὴν ἱερὰν τῶν ὀρθοδόξων Μητρόπολιν, δηρώσας καὶ ληστεύσας πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ μέχρι θανάτου τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἀπόντι μητροπολίτην πρωτοσύγκελλον αὐτοῦ παίσας καὶ τραυματίσας· ἐν βοῇ δὲ καὶ ἀλαλαγμῷ καὶ πάντας τοὺς ὀρθοδόξους ναοὺς καὶ πάντα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ κτήματα τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς κοινότητος αὐθιμερὸν καταλαβὼν, πᾶσαν βεβήλωσιν ἀνέρον κατετόλμησεν, αἰκισμοὺς καὶ δαρμούς καὶ ἐξώσεις ἱερέων καὶ μιάσεις ἱερῶν σκευῶν καὶ ἱερῶν εἰκόνων θραύσεις καὶ Εὐαγγελίων καὶ λειτουργικῶν βιβλίων ἀφανισμοὺς ἐκφρων κακουργήσας, οὐχ ἡκιστα οὐδὲ φιλανθρωπότερα καὶ κατ' ἀθῶων ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν ἰδιωτικῶν οἰκῶν καὶ πλείστων καταστημάτων μέχρι καὶ φόνων διαπραξάμενος.

Αἱ αὐταὶ δὲ καὶ ὁμοίως αὐταῖς κατηρητισμέναι ἑταραι στρατικαὶ καὶ σπρηνιώσαι ὀρδαὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας ἤδη ἑλληνικὰς κοινότητας τραπείσαι τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ σχέδιον καὶ πρόγραμμα ἐναμίλλως πανταχοῦ ἐκακούρησαν, ἀρπάζουσιν τοὺς τῶν ὀρθοδόξων ναοὺς καὶ σχολὰς καὶ κοινοτικὰ κτήματα καὶ ἀναφανδὸν τοὺς ὀρθοδόξους, τοὺς οἰκοὺς αὐτῶν καὶ τὰ καταστήματα, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ καὶ πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ἀρχῶν, ληστεύουσιν. Καὶ οὕτως ἠρπάγησαν αἱ ἱεραὶ ἐκκλησίαι καὶ αἱ σχολαὶ καὶ τὰ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ κτήματα τῶν ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἐν ταῖς πόλεσι Βελτσικίῳ, Καβάρνᾳ, Πύργῳ, Ταταρπαζαρτζικίῳ, Πριστερᾷ, Κουκλίνῃ, Ρουστσουκίῳ, Μεσημβρίᾳ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγροτικοῖς χωρίοις.

Ἀλλὰ τῶν στυγερῶν τούτων ἔθλων τὴν κορωνίδα οἱ κακουργοῦντες ἐπέθεντο διὰ τῆς τῆς πόλεως Ἀγχιάλου τελείας καταστροφῆς. Πόλις γὰρ ἀφνειὸς καὶ παναρχία, ἥς βάρβαροι ἐπιδρομαὶ σκοτεινῶν χρόνων καὶ πόλεμοι ὀλέθριοι ἐπὶ αἰῶνας ἐφείσαντο, ἐν μιᾷ στιγμῇ ὑπὸ χριστιανῶν καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν χριστιανικοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ κράτους εἰς τέφραν ὁλόκληρος μεταβάλλεται· δεκάδες ὅλαι ὀρθοδόξων πυρὶ καὶ σιδήρῳ ἐ-

ξολοθρεύονται, παρθένοι καὶ γυναῖκες ἀτιμάζονται καὶ σφαγιάζονται, καὶ ὁλόκληρος πληθυσμὸς ἐξ ἑκατὸν ψυχῶν, τέως εὐπορος καὶ προέχων, γυμνὸς σήμερον καὶ ἀνέστιος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἀπεστέρηται. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ φοβερόν καὶ πρωτόκουστον δράμα οὐκ ἔληξαν, ὡς εἴκοι, τὰ δεινὰ τῶν δυστήνων κατοίκων τῆς δυστυχούς πόλεως. Αἱ γὰρ τοῦ τόπου Ἀρχαί, ἀντὶ τοῦ συλλαβεῖν καὶ τιμωρῆσαι προσηκόντως τοὺς ἔξωθεν κατὰ τῆς πόλεως ἐπιδραμόντας ἐνόπλιως καταστροφεῖς, συνέλαβον καὶ κατακρατοῦσι μέχρι σήμερον ἐν ταῖς φυλακαῖς τὸν μόνον καὶ ὡς ἐκ θαύματος σωθέντα ὀρθόδοξον μητροπολίτην τῆς πόλεως καὶ πληθὺν ἄλλο ἀθῶον πολιτῶν, πρὸς ἀπάτην καὶ φανακισμόν, ὅτι τὴν εὐθύνην δῆθεν ἐπὶ τοῖς γενομένοις οἱ παθόντες ὀρθόδοξοι καὶ οὐχ οἱ ἐπιδραμόντες κκοῦργοι καὶ αἱ ἐπικουρήσαντι αὐτοῖς ἀναφανδὸν τοῦ τόπου Ἀρχαί ὑπέχουσι.

Καὶ οὕτω, Μακκρώτατε καὶ Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφε, σύμπας ὁ κατὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν ὀρθόδοξος πληθυσμὸς ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐστέρηται σήμερον τῶν ἱερῶν αὐτοῦ νῶν καὶ τῶν σχολῶν αὐτοῦ. Πλὴν γὰρ τῶν πόλεων Σωζουπόλεως καὶ Καβκλή, ἀπὸ ὧρας εἰς ὧραν καὶ τούτων κινδυνεύουσιν τὰ αὐτὰ παθεῖν, πᾶσαι ἡδη αἱ ἀπανταχοῦ ἀλλαχοῦ τῆς βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας ὀρθόδοξοι ἐλληνικὴ κοινότητες ἐλθόντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινοτικὴν περιουσίαν αὐτῶν, ὁ δὲ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς, ἐστερημένος τῶν οἰκείων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ, ἀπηνῶς καταδιώκεται, προπηλακίζεται, ληστεύεται, καὶ βίᾳ εἰς προσχώρησιν τῶν τυχόντων καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ὑπαχθῆναι ἐξαναγκάζεται, οὔτε ἀσφαλείας ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, οὔτε ἐλευθερίας συνειδήσεως θρησκευτικῆς ὑπάρχουσιν πλέον αὐτῷ.

«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε» εἶπεν ὁ Κύριος, προσρῶν τὰ παθήματα τῶν εὐσεβῶν. Ἡμῶν δ' ἡ θλίψις μεῖζων καὶ βαθύτερα ἐστίν, ὅτι ταῦτα οἱ ὀρθόδοξοι πάσχουσιν ὑπὸ χριστιανῶν, οἵτινες ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν, ὡς εἴκοι, ἐξ ἡμῶν, κατὰ τὸ γραφικόν. Θλίψιν καὶ ἀπορίαν βαθεῖαν ἔχομεν ὅτι τὰ ἀνόσια καὶ ληστρικὰ ταῦτα οὐκ ἐν γωνίᾳ τινὶ καὶ παραθύρῳ, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ χριστιανικῇ Εὐρώπῃ, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν χριστιανικῶν κυβερνήσεων καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἐπὶ μακρὸν ἤδη διαπράττονται, οὐδενὸς φωνῆν ὑψούντος εἰς ἀναχαίτισιν τῆς ἔκφρονος καὶ θηριώδους καὶ ἐπισχύντου μανίας καὶ τοῦ φυλετικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ. Θλίψιν καὶ ἀπορίαν ἔχομεν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι ἀπεριφράστως καὶ ἐγκαίρως τῷ δικαιοῦ-

νῳ, ὅποιος κατ' ἂν ἡ οὕτος, τὸ δίκαιον, προφάσεις καὶ δικαιολογίαι συγκλῶνται οὐδὲν ἔχουσαι τὸ κοινὸν πρὸς τὸ καταπατούμενον στοιχειῶδες δίκαιον. Πᾶς γὰρ εὐδοκῆναι δύναται καὶ ὑπὸ τὴν ἑξωτερικὴν ἔτι ὄψιν (καὶ γὰρ χριστιανικῶς καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἠθικὸν οὐδέποτε ἂν εὐδοκῆται) ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ γινόμενα εὐεξήγητόν ἐστι φαινόμενον ἀντιπῶν ἐκ μέρους τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῖς ἐν ἄλλαις χώραις κατ' αὐτοῦ συμβαίνουσι. Καὶ ποῦ ποτε τοιαῦτα κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου διεπράχθησαν; Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ σπαρχυμῶν, ὡς ἡ καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀπ' ἀρχῆς αὐστηρῶς καὶ ἐπιμόνως κατέκρινεν, οὐδαμῶς δυναμένη ἐπιδοκιμάσαι φυλετικὰς διχοστασίας καὶ ἔριδας, πολλῶν δ' ἦτον αἰματηρὰς συγκρούσεως καὶ φονικὰς ἐπιβουλάς, οὐδέποτε δὲ ἄχρι τοῦδε διέλιπε δι' ἐπανελημμένων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν ἐγκυκλίων καὶ ἐπιστολῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθεισῶν, καὶ διὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκείναις ἡμετέρων μητροπολιτῶν, τὴν ἀγάπην καὶ μετριοπάθειαν καὶ ἐν ταῖς δεινότεραις στιγμαῖς συνιστῶσα, ὅσον, λέγομεν, περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ταῦτα οὐδεμίαν σύγκρισιν πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ κκοιργηθέντα ὡς πρὸς τὸ ποῖον καὶ τὴν οὐσίαν ἐπιδεχόμενα, οὐδὲ συνάφειάν τιναν ὅποιανδήποτε πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ ἔχειν δύνανται. Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ γὰρ οἱ ἐκτραπέντες καὶ χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενοι καὶ μέσων φονικῶν χρῆσιν ποιησάμενοι οὐχ οἱ ὀρθόδοξοι ὑπῆρξαν, ἀλλ' οἱ σχισματικοὶ καὶ οἱ ἐκ Βουλγαρίας ἐπιδρομεῖς, ἀπὸ ἐξαιτίας ἡδὴ τὰ πάντα κατὰ παντὸς καὶ αὐτόθι κκοιργοῦντες.

Ἀλλὰ δῶν Κύριος ἐκάστη κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ! Ἡμεῖς δὲ ἐν βαθυτάτῃ θλίψει τὴν παρούσαν περὶ τῶν γενομένων καὶ πρὸς τὴν σεβασμίαν Αὐτῆς ποιούμενοι ἀνακοίνωσιν, παράκλησιν διατυποῦμεν ἀδελφικὴν ἵνα μὴ διαλίπη εὐχεσθαι μὲν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσιν Αὐτῆς καὶ συνεργεῖν δ' εἴπερ καὶ ὅπως ἐγγωρεῖ ὑπὲρ καταπάσεως τοῦ ἀγρίου σάλου καὶ διωγμοῦ καὶ ἀποδόσεως τῆς δικαιοσύνης, ἐπικαλεσθαι δὲ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος ὑπὲρ ἐπεβραβεύσεως τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ πανταχοῦ εἰρήνης καὶ ἀγάπης καὶ πολιτείας συνδούσης τῇ ἀγιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς χριστιανικῆς κλήσεως.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι καὶ αὖθις Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν

αἰ. Σεπτεμβρίου ια'.
(Πατριαρχικὴ ὑπογραφή).

ΚΑΚΟΗΘΕΙΣ ΜΩΡΙΑΙ

Τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης πρὸς Ἀθηναϊκὰ τινὰ φύλλα διαβιβάσθην, κατὰ τὸ ὅποιον «ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διὰ τοῦ πρὸς τὰς Δυνάμεις «νεωτέρου αὐτοῦ Ὑπομνήματος ἀπειλεῖ ὅτι ἐὰν «δὲν ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀνεξιθρησκεία ἐν Ἀν. Ρω- «μυλίᾳ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐκπαίδευσις τῶν αὐτοῦ ὁρ- «θοδόξων Ἑλλήνων, ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Ἐκ- «κλησία θὰ μεταθέσῃ τὴν ἑδρὰν αὐτῆς ἐκτὸς «τῆς Τουρκίας», παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν αὐ- «τόθι ἐκδιδομένην ἐφημερίδα τὸ «Ἄστυ» σχολιά- ζουσαν τὸ γελοῖον καὶ προδῆλως πάντῃ ἀβάσιμον τηλεγράφημα τοῦτο ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τοῦ πα- ρελθόντος Σαββάτου, νὰ ἐπιθεθῇ λαβρῶς κατὰ τῆς πολιτείας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πρωθιεράρχου τοῦ πηδάλιουχοῦντος τὸ σκάφος αὐτῆς, ἐπισωρεύσασα ὅσας μωρίας, ἐπιπο- πολαιοτήτας καὶ ὕβρεις ἤτο δυνατὸν νὰ γεννήσῃσι κουφόνια ἀπαράδειγματιστος, ἀκρισία παιδαριώδους καὶ πρωτοφανῆς, ἐνέχουσα, κατὰ τὰς παρούσας κρι- σίμους περιστάσεις, πάντα τὰ στοιχεῖα ἐγκλήμα- τος ἐσχάτης κατὰ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας καθοσιώσεως.

Οὐαί, τρίς οὐαί τῷ παλαιπώρῳ ἐκείνῳ ἔθνει, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ μορφῶται καὶ ἰθύντορες τῆς δημοσίας γνώμης, οἱ ἀναλαβόντες τὴν διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν αὐτοῦ διαπαιδαγώγη- σιν, κατήντησαν μέχρι τοῦ σημείου τούτου τῆς ἐ- σχάτης ἀκαταλογησίας καὶ ἀφηνιάσεως. Τὸ ἔθνος ἐκεῖνο δὲν ἔχει τὸ παράπαν ἀνάγκην ἄλλων πολε- μίων. Οἱ τοιοῦτοι δημοσιογράφοι του, οἱ τὸ ἐκ τῆς ἀμαθείας θράσος, τὸν στόμφον καὶ τὴν παχυλοτά- την ἄγνοιαν τῶν καθ' ἡμᾶς, προσώπων τε καὶ πραγμάτων ὡς τὰ μόνα ἐφόδια τοῦ ἐπαγγέλμα- τὸς των προσάγοντες, οἱ «παραπαίοντες ὡς ὁ με- θυσαν» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς Γραφῆς, ὑπεραρκού- σιν ὅπως συντελέσωσι τὸν ὄλεθρον του, καὶ, ἐξουδε- τεροῦντες πᾶσαν ἐναντίαν σωτικὴν ἐνέργειαν, ἐ- ξωθήσωσιν αὐτὸ πλησίστιον εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς τελικῆς ἀπωλείας. Ἀλλὰ, καὶ τί ἕτερον εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ προσδοκᾷ τις παρὰ δημοσιογράφων μό- λισ χνοαζόντων, ἄρτι καταλιπόντων τὰ μαθητι- κά ἐδῶλια, εἰμὴ τοιαύτας ἀσυγγνώστους μωρίας

προκαλοῦσας τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ὀδύνην παντὸς φιλογενοῦς πολίτου, διερωτῶντος ἑαυτὸν ἐν συνοχῇ καρδίας: μή ται γε ἤρξατο ἐφαρμοζομένη ἐφ' ἡμῶν ἡ ρήτρα «μωραίνει Κύριος λαὸν ὃν βού- λεται ἀπωλέσαι»;

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΙ καὶ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΙ ΡΩΜΥΛΙΑΙ

Ἡ ἐξόντωσις τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν. Ρωμυλίας ἐλληνικοῦ στοιχείου ἐπιτελεῖται συστηματικῶς καὶ ἀνευδρότως. ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας ὁ «Φι- λογενής», προσλαβούσης τὴν μορφήν ἀληθοῦς κράτους ἐν κράτει, τοιχοκυλλοῦντος τὰς ἐντύπους διαταγὰς τοῦ πρὸς τὸν λαὸν ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως.

Ἰδοὺ μερικαὶ ἐκ τῶν διαταγῶν αὐτῶν.

«Τοῦρκοι, Ἀρμένιοι,

Ἑβραῖοι καὶ λοιποὶ.

Ὑποστηρίξατε τὸν ἐμπορικὸν ἀποκλεισμόν παντὸς ἐλληνικοῦ καὶ ἐπαγρυπνεῖτε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Συμμορφουσθε πιστῶς πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ λαοῦ. Οἱ μὴ ἐκτελεσταὶ καταδιωχθήσονται καὶ τιμωρηθή- σονται ἀνήλεως.

Διαταγὴ τοῦ λαοῦ. Ἀριθμὸς 11.

Ἑτέρη διαταγή.

«Κατάλογος τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων καθ' ὃν ἐκκηρύχθη ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός ἐν τῇ πόλει Βάρνης».

Ἔπονται τὰ ὀνόματα 60 Ἑλλήνων ἐμπόρων καὶ ση- μείωσις τοῦ εἶδους τῆς ἐργασίας των. Εἶτα δὲ «Διὰ τοὺς μικροεμπόρους καὶ τὰ μικροπωλεῖα ἀνακοινωθήσεται συμπληρωματικὸς κα- τάλογος. Προσέχετε μὴ ἀγοράζετε ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα οὐδέν. Εἶναι Ἕλληνες καὶ ἐχθροὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ λαὸς ὁδὸς παρακαλεῖ».

Ἐπίσης, κατὰ διαταγὴν τοῦ Κομιτάτου, οἱ οἶνο- πνευματέμποροι Σοφίας συνελθόντες ἀπεφάσισαν διὰ πρακτικοῦ ὅπως πιάσωσι πᾶσαν ἐμπορικὴν συναλλα- γὴν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ ποινῇ προστίμου χιλίων φράγκων διὰ πάντα πρὸςβάτην. Εἰς ἀνάλογον ἀπόφα- σιν προέβησαν, ὑπείκυντες ταῖς διαταγαῖς τοῦ Κομι- τάτου, καὶ οἱ ἔμποροι καπνῶν, οἱ προμηθευόμενοι ταῦ- τα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐργοστασίου Σταυρίδου Φιλιπ-

πουπόλεως. Καὶ ξένοι δὲ ὑπῆκοι, ὡς οἱ κκ. Fernandez ἀντιπρόσωπος τοῦ γνωστοῦ οἴκου Allatini, Sthernthal διευθυντῆς τῆς Γενικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλοι, προσεκλήθησαν νὰ ἀποπέμψωσι τοὺς Ἕλληνας ὑπαλλήλους τῶν εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι καὶ αὐτὴ Κυβέρνησις, συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Βάρνης συλλαλητηρίου, ἀπέλυσε καὶ τοὺς ὀλιγίστους ἐνκομεινκτας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαλλήλους. Ἀλοίμονον δὲ εἰς πάντα ἀκούμενον νὰ ὁμιλῇ ἑλληνιστί.

Προκειμένου περὶ τοῦ φιλοπάτριδος ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πυρκατοῦντος τὰ στήθη τῶν ἡρώων τοῦ βουλγαρομακεδονικοῦ Κομιτάτου, ἡ ἡμιεπίσημος βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Νόβι βίκ» (Νέος Αἰὼν) πληροφορεῖ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώτῃ τηλεγραφικῶς δικταγὰς πρὸς περιστολὴν τῶν παρεκτροπῶν τῶν ἐνθελληνικῶν συλλαλητηρίων, **οἷοτι οἱ διαργανωταὶ τούτων συχνάκις ἐλαύνονται οὐχὶ ὑπὸ πατριωτικῶν αἰσθημάτων ἀλλ' ὑπὸ ἀργυρολογικῶν σκέψεων.**

Τὴν δικταγὴν ταύτην ἐπικρίνει ἡ ἀντιπολιτευομένη ἐφημερίς «Ταχυδρόμος», χαρακτηρίζουσα αὐτὴν ὡς ἀντισυνταγματικὴν **καὶ ἐν ἣ περιπτώσει—λέγει—τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας ὁ «Φιλογενής» προκαλοῦσιν ταραχὰς πρὸς διασπαγὴν καὶ ἐκδιαστικὴν ἀργυρολογίαν.** Ὡστε τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον ἀνομολογεῖται ὑπὸ τε τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ ἀπαίστιος ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων βυζαντινῶν Δραγουλέφ, ἀνεκρίνωσεν ἐν Σοφίᾳ εἰς συντάκτην τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Δνεβνίκ», ὅτι τὸ Κομιτάτον ὁ «Φιλογενής» δὲν θὰ ἀνακόψῃ τὰς ἐνεργείας του πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς παρεκτροπῆς τοῦ προγράμματος τοῦ ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

«Α'.) Πλήρης ἐκβουλγαρισμὸς ἀπάσης τῆς παρεκτῆς τοῦ Εὐξείνου. Ἡ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Μεσημβρία, αἱ δύο αὗται ἑλληνικαὶ ἐστίαι, μετονομασθήσονται ἢ μὲν Συμεώνοφφρδ, ἢ δὲ Κλογιάνοφφρδ, καὶ συνοικισθήσονται ὑπὸ Βουλγάρων ἀποίκων. Πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς ἐκδιώξεως τῶν Ἑλλήνων κατοίκων, τὰ ἰχθυοσκοπεῖα (ταλίνια) Σωζουπόλεως καὶ αἱ ἄλυσαι Ἀρχιεπισκοπῆς ἀφαιρεθήσονται ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ παρεδοθήσονται τοῖς Βουλγαρίοις.

Β'.) Ληφθήσονται πάντα τὰ κατὰ τὴν μετὰ τὴν μετὰ πρὸς ἐκβουλγαρισμὸν τοῦ τουρκωφώνου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ οἰκοῦντος κατὰ μῆκος τῆς παρεκτῆς πρὸς βορρᾶν

τῆς Βάρνης μέχρι τῶν ρουμανικῶν μεθορίων τῆς Δόβρουτζας.

Γ'.) Τὰ αὐτὰ μέτρα ἐφαρμοσθήσονται καὶ κατὰ τῶν μεσογείων οἰκούντων Ἑλλήνων. Τὸ Καβακλή μετονομασθήσεται Σχμουήλοφφρδ. Ἀπανταχοῦ δὲ τοῦ κράτους διὰ δρσκοντείων νόμων ἐξαναγκασθήσονται οἱ Ἕλληνες πρὸς ἐκβουλγαρισμὸν.

Δ'.) Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἑλληνοπαίδων γενήσεται βουλγαριστικὴ καὶ κατ' οὐδὲν διαφέρουσα τῆς τῶν βουλγαροπαίδων.

Ε'.) Αἱ ἑλληνικαὶ Μητροπολιτικαὶ ἔδραι καταργηθήσονται ὁριστικῶς.

Προκειμένου περὶ τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων Μητροπολιτῶν, ἡ γνωστὴ ἡμιεπίσημος «Βεσέρνκ Πόστ» ἔκρινε πρέπον νὰ ἀφιερώσῃ αὐτοῖς δύο ἀλλεπάλληλα ἄρθρα. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων, υπογράφουμένῳ ὑπὸ τινος Δασκάλου, προτείνεται ἀπλῶς καὶ καθαρῶς ἡ κατάργησις ἀπασῶν τῶν Μητροπόλεων τούτων. Ἐν τῷ δευτέρῳ τούτων ὁμοῦς, ὁ συντάκτης αὐτοῦ κ. Ράδεφ, προτείνει τὴν σύνταξιν Κογκροδάτου μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὅρους: α'.) οἱ Ἕλληνες Μητροπολίται θὰ ᾧσι τὸν τεῦθεν Βούλγαροι ὑπῆκοι ἐκ γενετῆς· β'.) θὰ διορίζονται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως· καὶ γ'.) ἅμα διοριζόμενοι θὰ παρεδίδωσι τῷ Ὑπουργείῳ ἑγγράφον παραιτήσεως ἡμερολογητόν, ἐν ᾧ οὕτω δύναται ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις νὰ προβαίνει ἐν πάσῃ στιγμῇ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν «ὁσάκις κρίναι τὴν ἐνέργειάν των ἀπᾶδουσιν εἰς τὰ βουλγαρικὰ συμφέροντα».

Τὸ ἐπισφράγισμα τῶν σχεδίων τούτων ἀποτελεῖ τηλεγράφημα ἐκ Σοφίης πρὸς τὸν παρισινὸν «Χρόνον» τῆς 9 Ὀκτωβρίου (ν. ἡ.) ἔχον ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς: «Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις σκαπεῖ οὐ μόνον νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὸν περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν νόμον, ἀλλὰ νὰ τροποποιήσῃ ριζικῶς τὸν τρόπον τοῦ «διορισμοῦ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων Μητροπολιτῶν» θὰ ἀπαλειφθῇ παρ' αὐτῶν τὸν τεῦθεν ἔκ τῶν ὑπῆκοι Βούλγαροι, καίπερ ἀναγνωρίζοντες τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον· ἀλλὰ θὰ ἀπαλειφθῇ προκαταβολικῶς ἡ ἐγκρίσις τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. **Τὰ μέτρα ταῦτα εἰσὶν ἀντίποινα διὰ τὴν ὑβριστικὴν καὶ προκλητικὴν γλῶσσαν τοῦ ὀργάνου τοῦ Οἴκου Πατριαρχείου (τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας») κατὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.**

Ὡ τῆς ἡμετέρας δικαιοδοσίας!!! Καὶ λοιπὸν, κκ.

Βούλγαροι Ὑπουργοί, ὅταν παρεμποδίζετο δις δι' ὀχληγωγικῶν κινημάτων ὁ Ἕλλην Μητροπολίτης Βάρνης Νεόφυτος νὰ ἀποβιβασθῇ καὶ καταλάβῃ τὴν ἑδραν τοῦ καὶ ἐνεκινίζετο ἡ περίοδος τῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων βανδαλικῶν βικιοπραγιῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἡγεμονίαν, τῇ ἀπροκαλύπτῳ συνευδοκίᾳ ὑμῶν, ἐγένοντο ταῦτα, διότι ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» εἶχε τότε γράψῃ τι κατ' ὑμῶν; ἢ διότι, πεπρουνισμένοι διὰ προφητικῶν χαρίσματος, εἶχετε μνηστεύσει ὅτι ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐμελλεν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ σιγμκτίσῃ ὑμᾶς, καυτηριάζουσα τὴν βάρβαρον πολιτείαν σας ἣν θὰ ἡτχύνοντο νὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ αὐτοὶ οἱ κυβερνήται ἡμικρίως τινὸς πολιτείας Κάρρων ἢ Ὀττεντότων;

Ὁ τέως Βούλγαρος διπλωματικὸς πράκτωρ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Νάτσεβιτς, ἐν συνεντεύξει πρὸς ἀνταποκριτὴν τῆς Βιεννικῆς ἐφημερίδος «Γκαίτ», ἐπέκρινε δριμύτως τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα πολιτείαν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, χαρακτηρίσας αὐτὴν κατ' ἐπανάληψιν ὡς μὴ ἐντιμὴν. «Τὰ τρία ἔτη—» προσέθηκεν— «ἄτινα διήλθον εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει θέσιν μου ὑπῆρξαν δι' ἐμὲ ἔτη μαρτυρίου, τὸ ὅποιον δὲν ἠδυνήθην νὰ ὑποφέρω πλέον ἅμα ὡς ἐγνώσθῃ ἡ καταστροφὴ τῆς Ἀρχιάλου. Αὐτὰ μοὶ προῤῥένησαν διπλᾶ μαρτύρια. Ἐπύσχον ἐξ αἰτίαις αὐτῶν καὶ ὡς διπλωματικῶς πράκτωρ καὶ ὡς Βούλγαρος· διὸ καὶ δὲν ἐδίστασα νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησίν μου».

Ἐξ αὐθεντικῆς ἐπιστολῆς ληφθείσης ἐκ Φιλιππουπόλεως ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα.

«Ἡμετέρα ἐνταῦθα κατὰστασις δεινотάτη. Ὁλόκληρος ἡ κοινοτικὴ ἡμῶν περιουσία ἐδημεύθη ἐπισήμως, τοῦ Δημαρχείου Φιλιππουπόλεως ἐκδόντος τίτλους ἰδιοκτησίας τοῖς ἀρχαῖς. Ὁ νόμος περὶ λήψεως προστίμου παρὰ τῶν ἀρνούμενων νὰ ἀποστείλωσι τὰ ἐχυτῶν τέκνα εἰς τὰς βουλγαρικὰς σχολὰς ἐφαρμόζεται μετ' ἀνηκούστου αὐστηρότητος. Ἐν Κουκλίνῃ, τῶν Ἑλλήνων ἀρνηθέντων νὰ πληρώσωσι τὸ πρόστιμον, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δημαρχείου εἰσῆλθον εἰς τοὺς οἴκους καὶ βίβησαν τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα. Καὶ ἐν Καθολῇ τῇ 28 Σεπτεμβρίου κατελήφθησαν ἀπασαί καὶ σχολαί. Ἡ ἀπελπισίς τῶν Ἑλλήνων ἐφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον».

Ἐνῶ δὲ ἀφ' ἐνός οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦσι τὸ ἀπείσιον ἔργον των, ἀφ' ἑτέρου προσπαθοῦσι πικροποτρῶς νὰ ἀποκρύψωσι τὰς βικιοπραγίας των ἀπὸ

τῶν ὁμμάτων τῶν ξένων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ φωτογραφώσι τὰ λεηλατηθέντα, καταστραφέντα, ἢ ἀρπαγέντα κοινοτικά καθιδρύματα. Εἰς δὲ, Γάλλος ὑπῆκοος, φωτογράφος, ὁ ὅποιος ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνετο νὰ παραβῇ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην, ἐδέχθη ἐπίσκεψιν πρακτόρων τοῦ Κομιτάτου εἰδοποιησάντων αὐτὸν ὅτι, ἂν αἱ φωτογραφίαι ἄς ἔλαβεν ἐδημοσιεύοντο, θὰ ἐλεηλατεῖτο ὁλοσχερῶς τὸ κατὰστημά του.

Ὅποιον πρότυπον πεπολιτισμένου Κράτους !!!

NEON BOYΛΓAPIKON ΠPAEIKOΠHMA EN BAPNH

Τὴν προπαραελθοῦσαν ἐβδομάδα, ψίθυροι περὶ ἀρπαγῆς ἐκ μερὸς τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ὑπολειπομένων τεσσάρων ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν Βάρνης, κατετάραξαν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, οὗτινος ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος, μεταβάς τῷ Σαββάτῳ 23 Σεπτεμβρίου παρὰ τῷ Νομάρχῃ καὶ ἀνκοινώσας τὰ θρυλούμενα, ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ τὰς μᾶλλον κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ ὅπως ἀδυνάτου τῆς ἐπιτελέσεως τοιαύτης ἀρπαγῆς.

Καὶ ὅμως τῇ ἐπαύριον Κυριακῇ 24 Σεπτεμβρίου, συρφετὸς βουλγαρικὸς ἐπιτεθεὶς κατέλαβε τὰς ἑλληνικὰς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου (Μητροπολιτικὸν ναόν) τῆς Παναγίας, τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τῆς ἁγίας Περκοσκειῆς καὶ ἤρξατο ἀμέσως τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς των ἱερῶν ἀμφίων, εἰκόνων, σκευῶν, βιβλίων κτλ· ἡ δὲ ἀστυνομία, μετὰ τινος, πρὸς τὸ φαινόμενον, ἀποπεῖρας πρὸς ἐξώσιν τῶν ταραξιῶν ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀνενοχλήτους. Τότε ἡ ἑλληνικὴ κοινότης ἀπετάθη πρὸς τὸν ἐν τῷ παρὰ τὴν Βάρνην θερέτρῳ αὐτοῦ Εὐξείνου ἡράδῃ εὐρισκόμενον Ἡγεμόνα Φερδινάνδον ἐκλιπαροῦσα τὴν ἐπέμβασίν του, ὅστις καὶ διέτρεξε τὸν φρούραρχον Βάρνης νὰ ἐξώσῃ τοὺς ταραξίαις. Πράγματι δὲ, τῇ μετὰ μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς, στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα δι' ὀλίγων λακτισμάτων ἐξέβηλον ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν, εὐχερῶς πάνυ, τοὺς ταραξίαις καὶ παρέδωκαν τὰς κλείδας τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας Ἐπιτρόπους, οἵτινες, εἰσελθόντες ἐν αὐταῖς ἐνόμισαν, κατὰ τὴν ἐκφρασίν τοῦ ἐκτιθέντος τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσῆρχοντο εἰς σταῦλον μὴ καθαρισθέντα ἀπὸ πολλῶν μηνῶν· καθόσον ἅπας ὁ διχασμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἦν μεταβεβλημένος εἰς ἐλεεινὰ συντρίμματα καλύπτοντα τὸ ἔδαφος.

Λαμβάνοντες ὑπὸ σημείωσιν τὴν τοιαύτην πράξιν δικαιοσύνης ἐκ μερὸς τοῦ Ἡγεμόνος, ἦν ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ἐπεκτεινομένην καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτὸν ἄλλων ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν καὶ λοιπῶν ἱδρυμάτων τῶν δια-

φόρων ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἡγεμονίας, δὲν δύναμεθα νὰ μὴ παρρησιάσωμεν ὅτι τὰ γενόμενα ἐν Βάρνη ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ χαλιναγωγῆσις τῶν ταρξίων ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὡς ὃν ἔργον εὐχερέστετον καὶ, ὅτι ἂν ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις εἶχε πράγματι τὴν ἀρχὴν θέλῃσιν ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον τῆς, προστατεύουσα τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τῆς, οὐδεμίαν βιαιοπραγίαν θὰ ἐλάμβανε χώραν.

Νεώτερον τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας ὑπὸ ἡμερομ. 3 Ὀκτωβρίου βεβαίον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε πάντα τὰ κατὰλληλα μέτρα πρὸς παρκαλώσειν πάσης ἀποπειρας τῶν μελῶν τοῦ «Φιλογενούς» παρασκευαζομένων ἵνα ἀρπάσωσιν αὐτοὺς τῇ Κυριακῇ 1 Ὀκτωβρίου τὰς ἑλληνικὰς Ἐκκλησίας. Ἰκνῶν δὲ συλλήψεων γενομένων, πλείστα μέλη ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆς πόλεως, ἡ δὲ τάξις οὐδαμῶς διαταράχθη.

Ἰδού νέαι ἐπιβεβαιώσεις τῶν μικρῶν ἀνωτέρω περὶ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως λεχθέντων, ὅτι, αὐτῆς μὴ συνευδοκούσης, οἱ ἄρειμάνιοι βουλγαρομυκηδόνες ἡρώες οὐδὲν τὸ ἔκτροπον θὰ κατώρθουν.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, θρύλλος εὐρέως διαδοθείς ἀνά τὴν πόλιν περὶ ἀποπείρας ἀποτολμηθείσης, ὤθθεν, πρὸς ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, κατεθροῦνθη τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα διαπυνθανόμενον ἀγωνιωδῶς εἰ γε εἶχετο ὑποστάσεως τινὸς τὸ θρυλληθὲν, τηλεγραφικῶς μεταδοθὲν μάλιστα, καθὰ πληροφορούμεθα, καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρὰ τινῶν ἀνταποκριτῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων. Διαβεβαιούμεν διὰ τοῦ κατηγορηματικωτέρου τρόπου ὅτι τὸ θρυλληθὲν, οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἔχεται ὑποστάσεως· οὔτε πιστεύομεν ἐπὶ τὸ δυνατόν τοιοῦτου ἀνοσιουργήματος.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ

ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Τὰ τελούμενα ἱερὰ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν πυρὶ τε καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντων ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν ἐξεκολουθοῦμεν ἀναγράφοντες, διότι καὶ ἐξεκολουθοῦσι τελοῦντες αὐτὰ μητροπόλεις ἱερὰ καὶ κοινότητες εὐαγροῦσαι. Συνέρχονται οἱ πιστοὶ ἐν τοῖς ναοῖς καὶ συνεύχονται κοινῇ πρὸς τὸν Κύριον τῆς ζωῆς ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς ἀπενθρωπίας, καὶ ὑπὲρ τοῦ πόντου ἁγιοθύματος ἐν τῇ ἐκπληρώσει καθήκοντος ἱεροῦ μητροπολίτου Κορινθίας Φωτίου. Οὕτω καὶ ὁ μνησθέντων, τῇ προπαραελθούσῃ κυριακῇ, 24 Σεπτεμβρίου, πάνδημον ἡ ἱερὰ μητρόπολις Βερροίας ἐτέλεσε μνημόσυνον, πρὸ τριημέρου ἀγγεληθὲν, εἰς ὃ πάντες οἱ πολῖται προσῆλθον μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων ἁρρένων καὶ θηλέων. Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (ὀλίγῳ μεγαλειότερος τοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν ναοῦ) ἦν ὑπερπλεῶς ἐκκλησιάσματος, διεσκευασμένος πενήμιως. Ὁ δὲ πανιερ. μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Ἀπόστολος, ὁ τὸ μνημόσυνον μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου Βερροίας τελέσας, δύο διδάγματα προέβαλε τοῖς ὀρθοδόξοις, ἐν ἀκριβεῖς ἐννοιῶν καὶ σαφηνεῖς λόγου ταῦτα ἀναπτύξας· ἐν μὲν μετὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον «περὶ τῆς χριστιανικῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ὑπκοῆς εἰς τὸ θεῖον θέλημα»· δεύτερον δὲ μετὰ τὸ μνημόσυνον «περὶ τῆς ἐμμονῆς ἡμῶν ἐν τῇ πίστει καὶ ταῖς παραδόσεσι τῶν πατέρων ἡμῶν». Ἡ θεία λειτουργία διήρκεσε μέχρι σχεδὸν μεσημβρίας. — Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Σμύρνης ἀποφάσει κοινοτικῇ, ἱεουργοῦντος τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βασιλείου, μετὰ δώδεκα ἱερέων κατανυκτικῶς ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνον τοῦ Φωτίου Κορινθίας τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 1 τοῦ μηνὸς τούτου ἐν τῷ ἱερῷ μητροπολιτικῷ ναῷ διεσκευασμένῳ πενήμιως ἐνῶ — Τῇ 24 Σεπτεμβρίου ἡ κοινότης Ξάνθης, ἱεουργοῦντος τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ξάνθης κ. Ἰωακείμ, καὶ τῇ 17 ἡ κοινότης Καβάλας, ἱεουργοῦντος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου μετὰ τοῦ κλήρου ἀπέτισαν φόρον ἀδελφικοῦ χρέους ἱεροῦ πρὸς τὴν μνήμην τῶν ὑπὲρ ὀρθοδοξίας σφαγιασθέντων. — Ἐκ τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἑλληνικῶν κοινοτήτων, περὶ τῆς ἐν Ὁδησσῷ γινώσκουμεν ἀπὸ τηλεγραφήματος πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὅτι πάνδημον ἐγένετο τὸ ὑπὸ τῆς κοινότητος, ἀδελφ. τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ὁδησσοῦ, μνημόσυνον τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 1

ὁκτωβρίου. — Περὶ τῆς ἐν **Ταϊγανίῳ** ἔχομεν τὴν εἰδήσιν ὅτι τὸ ἐπιβλαλλόμενον ἡμῖν, ὡς ὀρθοδόξοις, μνημόσυνον τῶν θυμάτων ἐγένετο τῇ 14 Σεπτεμβρίου, ὑπὸ τοῦ προΐσταμένου αἰδεσιμ. πρωθιερέως κ. Ματθαίου, παρόντων τῶν ἐκεῖ ἐλλήνων, ὧν εἰς ἀπήγγειλε λόγον. — Ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ, καθὰ βλέπομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Θερμοπύλας», ἡ ἐν **Νέα Ὑόρκη** ἐλληνικὴ κοινότης ἐτέλεσε κοινῶς καὶ κατανυκτικῶς τὸ ἱερὸν καθήκον τοῦτο ἐγκαίριότερον, τῇ 27 αὐγούστου — μὲν ἐβδομάδα μετ' αὐτὴν, οἱ ἐν **Βαλτιμόρη** ὁμογενεῖς, ἀποτελοῦντες ὀλιγόριθμον παροικίαν, ἠΰξαντο ὑπὲρ τῶν πρὸς Κύριον μεταστάντων, ἱεουργοῦντος τοῦ ἱερέως τῆς ἐλληνικῆς ἐν Βασιγκτῶν κοινότητος ἀρχιμ. κ. Ἰωακείμ Ἀλεξοπούλου. — Ἡ ἐν **Βοστώνῃ**, καθὰ γράφουσιν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἐπετέλεσε κατανυκτικώτατα τὸ μνημόσυνον τοῦτο τῇ 27 αὐγούστου, καθ' ἣν ἀκριβῶς ἡμέραν κατετίθετο ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου ναοῦ τῆς κοινότητος, ὑποδεικνυμένου τοῖς ἐν τῇ ξένῃ ἡμῖν ἀλλὰ φιλοξένῳ χώρῃ τῆς Ἀμερικῆς διαβιοῦσιν ὁμογενέσιν ὅτι δέον νὰ ὦμεν προθυμοὶ εἰς πᾶσαν θυσίαν, ἰδίως εἰς ἱδρυσιν κέντρων ἱερῶν, διασωζόντων τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν παλλάδιον καθ' ὃν καιρὸν ἀπηνῆς τούτου διωγμὸς ὑπὸ τῶν βουλγάρων ἐπιτελεῖται.

ΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΟΪΑΣ πρὸς τὰ θύματα τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ σχισματικῶν, ἃ κατὰ καθήκον ἐν τῇ «Εκκλησιαστ. Ἀληθείᾳ» στηλογραφούμεν, καταδεικνύουσιν ὅτι πρὸς τοὺς ἀκουσίως ἐκπατριζομένους ἐκ τῆς τοπarchίας καὶ τῆς ἡγεμονίας ἑλληνικῆς αἰσθανόμεθα στοργὴν ἀδελφικὴν, ἐπιβλαλλομένην ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ λογικῆς φύσεως. Ἡ δὲ προθυμία τῶν χορηγούντων ὀλίγον ἢ πολὺ καὶ τὰ γράφομενα τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, παρορμωσὼν εἰς ἐμφανέστερα τεκμήρια τῆς στοργῆς ταύτης καὶ τῆς συμπλοῆς, ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ ἔργον τῆς συναθροίσεως ἐράνων χωρεῖ βοαδέως πως, ἴσως ἕνεκα τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συγχρόνου συλλογῆς συνδρομῶν ὑπὲρ ἄλλων σκοπῶν. Πιστεύομεν ἐν τούτοις ὅτι καὶ τὰ γράφομενα ταῦτα τῶν ἐφημερίδων καὶ αἱ προτροπαὶ τῶν ἱερῶν μητροπόλεων καὶ αἱ παρκαλεῦσεις τῶν προΐσταμένων τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐκκλησιῶν θέλουσι συντελέσει εἰς ἐπιτυχίαν ὑλικὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐνεργουμένου ἐράνου: οὕτως ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν ἐλληνικῶν ἐν Εὐρώπῃ κοινοτήτων γενναῖον νὰ προέλθῃ φιλογενῶν καὶ φιλανθρωπῶν ἐνεργειῶν ἀποτελεσματικαί, καὶ αἱ μέχρι σήμερον εἰς τὸ καθήκον ὑστερήσασαι μεγάλων μοι κοινότητες Σμύρνης καὶ Θεσσαλονίκης.

καὶ Μιτυλήνης καὶ Κυθωνιῶν, Χίου καὶ Σάμου, καὶ Λήμνου καὶ Ἰωαννίνων καὶ ἑτέρας, νὰ μιμηθῶσι τὰς ἡδὴ κατὰ τὸ ἐνὸν ἐπιτελεσάσας αὐτὸ οἶκι ἡ τῆς Ἀδρικνουπόλεως, ἡ τοῦ Δεδέ-Ἀγάτς, ἡ τοῦ Διδυμοτείχου, ἡ τῶν Σερρών καὶ ἡ μὴ ψεύσασα τὴν ἐλληνικὴν καταγωγὴν αὐτῆς ἐπιφανὴς κοινότης τῆς Πελαγονίας, ἀποστείλασα πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, ἐκτὸς τῶν ἡδὴ σταλίσαν 100 λιρῶν, ἐτέρας 68 καὶ καταδείξασα λαμπρῶς ὅτι ἡ ἀληθὴς φιλογένεια κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπέναντι οὐδεμιᾶς δῆθεν οἰκονομικῆς δυσχερείας ὑποχωρεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἱεροῦ καθήκοντος.

Αἱ ἐν **Αἰγύπτῳ** ἐλληνικαὶ κοινότητες ἐξακολουθοῦσι συνεισφέρειν ὑπὲρ τῶν θυμάτων. Ἐνῶ δὲ ἐκ Κύπρου, ὅπου ἰδίᾳ συνεστήθη ἐπιτροπεία, οὐδὲν ἄχρι σήμερον ἡγγέλθη ἀποτελεσματικόν, καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐλληνικαὶ κοινότητες σπουδαῖον εἰσφέρουσι ποσόν. Ἡ ἐλληνικὴ κοινότης **Βοστώνης** ἀπέστειλε πρὸς τὸν παναγιώτατον οἰκουμένικόν πατριάρχην 500 φράγκα ἐκ τῶν ἡδὴ συλλεγέντων δισχιλίων καὶ περισσοτέρων — Ἡ κοινότης **Νέας Ὑόρκης** ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ συνέλεξε 3130 φράγκα. — Ἡ ἑλλην. κοινότης **Σώλτ-Λένη** ἠθροισεν ἐκ τοῦ προχείρου 3000 φράγκα, συνέστησε δὲ καὶ ἐπιτροπείας πρὸς εἰσπραξὶν ἐράνων — Ἡ ἐν **Βαλτιμόρη** 1250 φράγκα. Ἐκ τῶν ἐν Ρωσσίᾳ σημειούμεν νῦν τὴν ἐν **Ταϊγανίῳ**, ἧς ἡ συνδρομὴ εἰς ποσὸν θέλει ἀνέλθῃ γενναῖον, ἡδὴ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἀξιότιμου κ. Π. Συνοδινού καταβαλόντος 500 φράγκα — καὶ — τὴν ἐν **Γιάλτα** τῆς Κριμαίας ἀποστείλασαν 440 φράγκα πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπείαν — Εὐχαρίστως ἐπίσης ἐμάρμεν ὅτι καὶ ἡ ὀρθόδοξος κοινότης **Ξάνθης** ἐχορήγησεν εἰς πολλοὺς, ἐκ Στεννηάχου κυρίως, πρόσφυγας τὰ μέσα τῆς διατροφῆς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ὅμοιοι πρὸς τὰς χορηγήσας ἕως σήμερον κοινότητες, ἰσότημοι καὶ ἰσοστάσιοι ταῦτα, εἰσὶ τοσαῦται — Ἀλλὰ καὶ μικρότεραι κοινότητες ἀριθμοῦνται τοσοῦτον πολλαί, ὥστε οὐχὶ μόνον ἰδιωτῶν ἀνάγκαι νὰ θεραπευθῶσιν, ἀλλὰ καὶ κοινοτήτων ὅλων. Οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν περιττὸν νὰ μάθωσιν ὅτι οἱ παθόντες ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ ἀπ' οὐδενὸς ἐτέρου ἀπεκδέχονται βοήθειαν ἢ ἀπ' ἡμῶν. Αἱ κατὰ τόπους κυβερνητικαὶ ἀρχαί, τοῖς φιλανθρωποῖς αἰσθημασι τοῦ μεγαλειότητος ἡμῶν ἀνακτος ὑπηρετοῦσαι, πράττουσιν εἴ τι ἂν ἐπιβέβληται τὸ αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας. Ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι τῶν πεινόντων, τῶν ῥιγούντων, τῶν ἀνεστίνων εἰσὶ πολλόταται ἐνῶ καὶ ἡ φιλογένεια τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ἀκμασιότατη τυγχάνει καὶ τῶν κοινωφελῶν αὐτῆς καρπῶν μάρτυρες εἰ-

σιν οἱ ἐν τῷ Παλαιῷ καὶ τῷ Νέῳ Κόσμῳ ὁμογενεῖς, ὅσοι καὶ περὶ τῶν ἰδίων μεριμνῶσι καὶ τῆς συντηρήσεως κήδονται τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων, πολλὰ διδάσκοντες οἱ μικροὶ πολλὰ καὶ μεγάλωνόμοις κοινότησιν, ὧν ἐξαίτουμέθα τὴν ταχύτεραν ὑπὲρ τῶν πνευμάτων βοήθειαν.

Κατακλείομεν τὸ παρὸν ἄρθρον, δημοσιεύοντες τὴν πρὸς τὸν πνευματικὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην ἀδελφικὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῆς Ἀγίας Πόλεως κ. Δαμιανοῦ, ταύτην·

Ἀριθ. πρωτοκ. 2012

Παναγιώτατε καὶ σεβασμιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμένικέ πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ ἐπιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύριε Ἰωακείμ. Τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἡ ἐν Ἀγιάλῳ καὶ ἐν ἄλλαις ὑπὸ τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν τελοῦσαι πόλεις ἐκτυλιχθεῖσα τραγωδία, ἡ τὸν κόσμον ὅλον φρίκης πληρώσασα, ἡ νέους μάρτυρας τῇ Ἑκκλησίᾳ ἀναδείξασα, πολὺν σφόδρα ἡμῖν τε καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς ἁγία Συνόδῳ ἀπάσῃ τὸν πόγον προὔενησε καὶ πρὸς οἶκτον ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν ἐπιζησάντων θυμάτων τῆς τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου θηριωδίας διήγειρε. Τὸν πόνον δ' ἡμῶν τοῦτον σήμερον πρὸς τὴν ὑμ. θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ποιμένα τῶν πεπονηθέντων ἐκφράζοντες, παρακαλοῦμεν αὐτῆς τὴν φιλαδελφίαν δεῖξασθαι ὑπὲρ τῶν θυμάτων τὴν συνημμένως ψιδε διὰ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς ἀποστελλομένην ἐκ φράγκων τετρακισχιλίων κατὰ δύναμιν προσφορὰν τοῦ ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, εἰς ἀνακούφισιν μὲν αὐτῶν, εἰς ἔνδειξιν δὲ τῆς ὑμετέρας συμμετοχῆς εἰς τὸ δίκαιον πένθος τῆς ἀγιωτάτης ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐνσηψάσει κατὰ τέκνων αὐτῆς πεφιλημένων συμφορᾶ.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως πληθύνει τὴν ὑπομονὴν τῆς ἁγίας Αὐτοῦ Ἑκκλησίας καὶ μὴ ἐᾶσαι αὐτὴν πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύναται.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ αἰσὶν Σεπτεμβρίου καὶ

Τῆς περισπούδαστον ἡμῖν καὶ σεβασμιωτάτης

Αὐτῆς Παναγιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροδολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΕΚ ΝΕΡΕΤΗΣ ὑπεβλήθη τῇ Ἑκκλησίᾳ εὐχαριστικὴ ἐπιστολὴ πολλὴν ἐνέχουσα σημασίαν, πολλὴν περιποιούσα τιμὴν εἰς τὰ εὐσεβῆ τῶν γραφόντων αἰσθήματα. Ἡ ἀκριβορρημοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ γράψωμεν γραφουσῶν· διότι ὑποκυροῦσι τὴν εὐχαριστικὴν ἐπιστολὴν ἐπτὰ γυναῖκες ὁμόδοχοι ἡμῖν, ἐστερνημένοι συζύγων, οὓς ἀφῆρπασεν ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν δεκαπέντε τέκνων ὀρφανῶν ἢ ἀγριότης καὶ μισαδελφία σχισματικῶν βουλγάρων ἐν Νερέτῃ. Δεκαπέντε τέκνα, δυστυχῆ νομιζόμενα νῦν, ἀλλὰ δυνάμενα, μετὰ

παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν νὰ λέγωσιν ὑπερηφάνως ὅτι οἱ πατέρες αὐτῶν ἔπεσον ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· δέκα πέντε ὀρφανὰ καὶ ἐπτὰ χῆραι, πρὸ τινων ἡμερῶν θρηνήσασαι ἐπὶ τῶν μαρτυρικῶν σωμάτων τῶν συζύγων αὐτῶν, τυχοῦσαι μικρᾶς ὑλικῆς ἀνακουφίσεως ἐκ μέρους τῆς μητρὸς Ἑκκλησίας, βεβαιοῦσιν ὅτι «θέλομεν νὰ θεωρήσωμεν ἡμᾶς εὐτυχεῖς, διότι ἀξιούμεθα νὰ θυσιάσωμεν τὸ πᾶν ὑπὲρ ἱεροῦ ἀγῶνος».

Ὑπὲρ αὐτῶν ἡ μήτηρ Ἑκκλησία ἐπραξεν ὥς καὶ πράττει ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν, εἴ τι ἦν δυνατόν γενέσθαι· ἀλλ' αἱ γράφουσαι εὐχαριστοῦσιν ἐπὶ ταῖς εὐλογίαις τῆς Ἑκκλησίας. διατρανοῦσι τὰ πρὸς αὐτὴν αἰσθήματα τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς στοργῆς· ἀφορμὴν δὲ δίδουσι τῇ Ἑκκλησίᾳ νὰ σεμνύνηται ἐπὶ τέκνοις τοιοῦτοις, ἅτινα ἐν ὀρφανίᾳ καὶ χηρείᾳ, θλίψει ἡμῖν ἐμποιοῦσιν, βεβαιοῦσιν ὅτι τὸν ἱερὸν ὑπὲρ ὀρθοδοξίας ἀγῶνα μετὰ καρτερίας καὶ θάρρους «ἐπὶ πολὺ ἔτι θέλουσι διεξάγει».

Ἑλληνικῶν κοινοτήτων παθήματα.—Ἐκ Μεσημβρίας καὶ Πύργου καὶ Σεζοπόλεως ἐπιστολαὶ καὶ προφορικαὶ ἀγγελίαι βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ πίεσις τῶν ὀρθοδόξων καὶ ὁ διωγμὸς ἐκτελεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος. Ἱεραὶ τελεταὶ γίνονται οὐχὶ φανερώς, οὐδὲ μετὰ πομπῆς, ἀλλὰ σιωπηρῶς πως, τὰ δὲ μυστήρια τοῦ γάμου καὶ τοῦ βαπτίσματος ἐκτελοῦνται κρύφα καὶ διὰ νυκτός, ἵνα μὴ ἐξερεθίσωσι τὸν σύρφακα ὄχλον τὸν διοικοῦντα τοὺς σήμερον κυβερνῶντας Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν καὶ Βουλγαρίαν. Ἐκ τῆς θλιβερᾶς ταύτης εἰκόνας ἐλλείπουσι μόνον αἱ ἐπὶ τῶν μεγάλων διωγμῶν κατακόμβαι.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τῆς Μ. Ἑκκλησίας πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους εὐρίσκει παρὰ τοῖς ὁμογενέσι πρόθυμον ἀποδοχὴν, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἀναμένομεν. Ὁ σήμερον ἐκδιδόμενος τῶν συνδρομῶν κατάλογος, δεικνύων τὰς ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου μέχρι 5 Ὀκτωβρίου γενομένας εἰσφορὰς εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καθιστᾷ ὁρῶν ὅτι καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον ἀσπασίως ἐστὶν ἀποδεκτόν. Ἐλπίζομεν ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, τὸ μικρὸν ἐπὶ μικρῷ κατατιθέμενον ἀποτελέσει κεφάλαιον ἄξιον λόγου, ἐπιτρέπον τῇ μητρὶ Ἑκκλησίᾳ νὰ βοηθῇ τοῖς ἐν ἀνάγκαις οὐχὶ ὥς ἡδύνατο μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ὥς ποθεῖ.

Ὁ Γ' κατάλογος ἔχει ᾧδε :

Οἱ σεβασμ. μητροπολίται Σισανίου γρ. 108—καὶ

Κολωνίας 100—ὁ εὐγενέστατος κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας αὐτοῦ 5400—ὁ εὐγεν. κ. Κ. Ἡλιάσκος 2160—ὁ κ. Σοφοκλῆς Μουράτης 324—οἱ κ. Ἰω. Κ. Χατζόπουλος, Ε. Β. Καραντώνης καὶ ἀδελφοὶ Σιφνίου ἀνά γρ. 216—ὁ κ. Γεώργιος Νομικός 285—οἱ κκ. Ἀδελφοὶ Θεοδωρίδαι 190—Ἀνώνυμος 120—Οἱ κκ. Στ. Νεφλῆς, ἱατρός, Θ. καὶ Μ. Τσουλεκτζόγλου, Π. Χρυσός, Σωτ. Σπυρίδωνος καὶ Ἰωσήφ Γαλδιστζόγλους ἀνά γρ. 108—οἱ κκ. Ν. Βασιλειάδης, ἱατρός, καὶ Χρ. Τριανταφυλλίδης ἀνά γρ. 60—οἱ κκ. Κ. Ρηγόπουλος, Ἰωάννης Ρηγόπουλος, ἱατρός, καὶ Ἀλεξάνδρος Γικνιός ἀνά γρ. 17 1)2—ὁ κ. Ἀπόστο. Ι. Ἀγγελίδης 40—καὶ ὁ κ. Χρήστος Μαιδής 20. Ἦτοι ἐν ὅλῳ γρόσια 10197 καὶ μετὰ τῶν προηγουμένων εἰσφορῶν—56,311, 1)2.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Τῇ τρίτῃ, 3 ἀρξαμένου, γενομένων ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ψήφων κανονικῶν, εἰς ἀνάδειξιν μητροπολίτου Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, ἀντὶ τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος Καλλινίκου, ἐκ τῶν τριῶν τεθέντων υποψηφίων, τῶν ὁσιολογ. ἀρχιμανδριτῶν Φωτίου Μαρινάκη καὶ Φωτίου Παγιώτα καὶ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος διακόνου κ. Ἱεροθέου Ἀνθουλίδου, ἐξελέγη ὁ τρίτος οὗτος, τελειόφοιτος ὢν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, καὶ ἐπὶ διέτιαν μὲν παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Ἡρακλείας ὑπηρετήσας, πενταετίαν δὲ σχεδὸν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἐνθα διεκρίθη ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσει καὶ τῇ δεξιότητι καὶ τῷ ζήλῳ περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ ἐκάστοτε ἐντολῶν.

Μητρόπολις Τραπεζοῦντος.—Τηλεγραφικῶς ἤγγειλε τῇ Ἑκκλησίᾳ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Κωνσταντῖνος ὅτι αἰσίως ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης ἀφικόμενος εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ θερμῆς ἔτυχεν ἀπὸ μέρους τῶν ὀρθοδόξων δεξιώσεως.

Ἑκτακτος ἐπιτροπεία.—Χθὲς, πέμπτη, συνήλθεν εἰς συνεδρίαν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἡ Ἑκτακτος ἐπιτροπεία, διασκεφθεῖσα ἐπὶ θεμάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς.

Δευτερεύων τῶν διακόνων τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἀντὶ τοῦ τέως τοιούτου καὶ νῦν ἐψηφισμένου μητροπολίτου Παραμυθίας κ. Ἱεροθέου, διωρίσθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ὁ τέως τριτεύων ἱερολγ. κ. Ἀθηναγόρας. **Τριτεύων**

δὲ ὁ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν διακόνων ἱερολγ. κ. Χρυσόστομος Καβουρίδης.

Κανονικαὶ ἄδειαι.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου κ. Ἱερωνύμῳ, αἰτησαμένῳ, ἐχορηγήθη συνοδικῶς ἡ ἄδεια τῆς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλεύσεως ἕνεκα λόγων ὑγιείας.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Δυρραχίου κ. Προκοπίῳ, ζητήσαντι νὰ ἔλθῃ διὰ λόγους ὁμοίους ἐνταῦθα, διεμυνήθη ὅτι ἐγκαίρως χορηγηθήσεται αὐτῷ εὐκαιρία πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην νοσηλείαν.—Χρησιμοποιοῦντες τὴν αὐτοῖς χορηγηθεῖσαν ἄδειαν ἀφίκοντο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Κύριλλος καὶ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Χριστοπόλεως κ. Ἰωακείμ.

Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπὴ.—Εἰς δύο συνεδρίας, ἑκτακτον καὶ τακτικὴν, ἡ Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβ. αὐτῆς προέδρου, ἠσχολήθη περὶ τὴν ἐξέτασιν ὑποθέσεων τῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν Σουμελά, Βαζελῶν (Ροδοπόλεως), ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, καὶ Κανάλων (Κίτρους).

Εὐσεβὲς κληροδότημα.—Κατὰ τὴν ἀποσφραγισθεῖσαν ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ γενικῷ προξενείῳ τῆς Ἑλλάδος διαθήκῃ τοῦ ἐν Παρίσις ἀποθανόντος ἄρτι Ἀνδρέου Κατσακούλη, κληροδοτοῦνται τῇ συζύγῳ τοῦ διαθέτου 160000 φράγκων ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅπως κερποῦται τὸ εἰσόδημα αὐτῶν, μετὰ δὲ τὸν θάνατον, ἢ μετὰ δεύτερον γάμον αὐτῆς, τὸ ποσὸν τοῦτο διατεθῇ πρὸς ἱδρυσιν καὶ συντήρησιν ἑλλήν. Ὀρφανοτροφείου ἐν τῇ πατρίδι τοῦ διαθέτου, τῇ Μιτυλήνῃ. Ὁ μακαρίτης Ἀνδρέας κληροδοτεῖ 10000 φράγκων πρὸς ἱδρυσιν παρθεναγωγείου εἰς Πάμφυλα Μιτυλήνης, δεκακισχίλια εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, τετρακισχίλια εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐν Κυδωνίαις νοσοκομεῖον, μὴ ἐπιλαθόμενος καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, εἰς οὓς κληροδοτεῖ μικρότερα ποσά.

Ἐφημερίδες.—Ἐλθόμεν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Πατριώτου», ἐκδιδομένης ἐν Ἀθήναις καὶ διανεμομένης εἰς τέσσαρς χιλιάδας ἀντιτύπων δωρεὰν ἀνά τὴν Εὐρώπην. Γράφεται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ, σκοπὸν ἐπαγγελλομένη τὴν διαφώτισιν τῆς κοινῆς ἐν Εὐρώπῃ γνώμης περὶ τῶν δικαίων τῆς Ἑκκλησίας· ἕνεκα δὲ τούτου πολλῆς ἐστὶν ὁ «Πατριώτης» ὑποστηρίξεως ἄξιος, ὡς ὄργανον ἄλλως ἐπίσημον τῶν ἐλλήνων φοιτητῶν.—Ἐτησίαν συνδρομὴ 8 φράγκα διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Φύλλα τοιαῦτα, συντελοῦν-

τα πρὸς ἀναθήμασιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, πρὸς φωτισμὸν οὐ μόνον τῶν ξένων ἀλλὰ καὶ τῶν ἡμετέρων, ἐπὶ πάσης ὑποθέσει χαρακτηρὰ γενικώτερον φερούσης, ἔδει νὰ ᾧσι πολλὰ παρ' ἡμῖν, καλλίον δ' ἤθελεν εἶναι εἴπερ ἐν ἡ δὺο ἐξεδίδοντο ὑφ' ἐλλήνων ἐν τισι τῶν μεγάλων ἐν Ἑσπερίᾳ πόλεων. — Ἐκ φύλλου, φέροντος ἀριθμὸν 41 καὶ σταλέντος ἡμῖν, ἐμάθομεν τὴν ἀπὸ ἐξχρησίας ἐν Βόλῳ ἐκδοσιν τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἡθικοῦ περιοδικοῦ ἀνελγώσματος «Ἱερομνήμωνος», οὗ συντάκτης καὶ διευθυντῆς ἐπιγράφεται ὁ κ. Ν. Σταυρίδης. Ἐτησίᾳ συνδρομῇ παρ' ἡμῖν 4½ φράγκκ. — Ὁ «Ἱερομνήμων» ἐκδίδεται δις τοῦ μηνὸς εἰς σχῆμα τέταρτον δίπτυχον καὶ ἐξ 8—10 σελίδων. Ἡ ὕλη αὐτοῦ δεικνύει τὸ περιοδικὸν χρήσιμον χριστιανικαῖς οἰκογενείαις. Ἐκ τῶν πέντε διατρίβων τοῦ τεύχους 41 τὰς τρεῖς ἔγραψεν ὁ ἐν Λειβαδίῃ τοῦ Ὀλύμπου διδάκτωρ κ. Ξενοφῶν Παπαμιχαήλ, ἱατρός, πολλὰ μετ' εὐσεβείας καὶ πατριωτικῆς συνέσεως ἀρθρα γράψας ἐν πολλοῖς ἡθικοῖς καὶ θρησκευτικοῖς περιοδικοῖς.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί. — Τῇ τρίτῃ, μνήμη Διονυσίου τοῦ ἀρεσπαγίτου, ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον καὶ συνεχάρη τὸν τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντα σεβασμ. μητροπολίτην Σηλυβρίας κ. Διονύσιον, ὃν ἐπίσης ἐπὶ τούτῳ ἐπεσκέψαντο οἱ σεβ. συνοδικοί, οἱ περεπιδημοῦντες πανιερ. μητροπολίται καὶ πολλοὶ λαϊκοὶ καὶ κληρικοί. — Τῇ προχθρῇ, τετάρτῃ, μνήμη Ἱεροθέου Ἀθηνῶν, ἡ Α. Θ. Π. ἠύξατο τὰ δέοντα, καθὼς καὶ οἱ σεβασμ. μητροπολίται καὶ οἱ πολλοὶ αὐτοῦ φίλοι, τῷ ἐπίσης ἐορτάζοντι θεοφιλ. ἐψηφισμένῳ Παρχμυθίας καὶ Φιλιατῶν κ. Ἱεροθέῳ.

Ἐπισκέψεις. — Τῇ τρίτῃ ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο ἐν τῇ κατὰ τὸ Μουχλίον νέᾳ αὐτοῦ κατοικίᾳ τὸν ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτην Πελαγονίας κ. Ἰωακείμ.

Κοινότης Κυθωνιῶν. — Κατὰ τὰ πρὸς τὴν «Νέαν Σμύρνην» ἐκ Κυθωνιῶν ἐπιστελλόμενα, οἱ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου προσελθόντες εἰς τὰ σχολεῖα τῆς κοινότητος ἦσαν 1890, ἐξ ὧν 842 ἐνεγράφησαν Ἰωαννῶν. Ἐκ τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ φοιτῶντων μαθητῶν ὑπάρχουσι τρεῖς ἐκ Ρωσσίας προερχόμενοι· εἰς ἐκ Κυζίκου, εἰς ἐκ Θάσου, καὶ εἰς ἐκ Λήμνου.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Ἐκ Βοστώνης τῇ Ἀμερικῆς ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἀναγγέλλει ὅτι ἐπισήμως ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου ναοῦ τῆς αὐτόσε ἐλληνικῆς κοινότητος τῇ 27 αὐγούστου. Κοινὸς πόθος ἦν ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ· παρ' ὀλίγον δὲ νὰ ναυαγήσῃ πᾶσα κοι-

νὴ πρὸς ἐπιτυχίαν τὸσον ἱεροῦ σκοποῦ ἐνέργεια ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μιχαήλ Ἀναγνωστοπούλου, ἐφ' ᾧ, κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστολὴν, «πολλοὶ προεξώφλησαν τὸν μαρτυρὸν, τὴν φθίσιν καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος». — Ὁ θεμέλιος τοῦ νέου ναοῦ λίθος ἐτέθη ὑπὸ τοῦ γέροντος Ι. Ροδοκανάκη, ὑπάρχει δ' ἐλπίς ὅτι μέχρι τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους ὁ ναὸς ἔσται ὀικοδομημένος, διότι πνεῦμα ὁμονίας καὶ συνετῆς κοινοπραγίας ἐπιπνέει τὴν κοινότητα. — Ἡ κοινότης ἀπώλεσε, μετὰ τὸν Ἀναγνωστοπούλου, πρὸ μικροῦ, τὸν σεβαστὸν γέροντα Ι. Ροδοκανάκην, θανόντα τῇ 13 καὶ κηδευθέντα τῇ 15 τοῦ λήξαντος Σεπτεμβρίου.

† ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τῇ 30 Σεπτεμβρίου λήξαντος ἀπεβίωσε καὶ τῇ 1 ὁκτωβρίου ἐκηδεύθη ἐν Πρεβέζῃ, ὅπου διέμενε νοσηλευόμενος ἀπὸ τινος, ὁ μητροπολίτης **Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Καλλίνικος**. Ἐξ Ἀνδρου τὴν καταγωγὴν ἔλκων, τελειόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. σχολῆς τῷ 1873, πρωτοσύγκελλος καὶ ἐπίσκοπος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλκηδόνος, ὑπὸ τίτλον Ἀργυροπόλεως, ἐποίμανεν ἀπὸ τοῦ 1882 τὰς μητροπόλεις Βάρνης, Στρωμνίτζης, Κώου καὶ Παρχμυθίας. Φιλησυχου χαρακτηρὸς ὢν καὶ χρηστός τὸν τρόπον, ἐχρημάτισε καὶ μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρὸ ὀκταετίας, μνήμην ἀγαθὴν τοῖς φίλοις καὶ τῷ ποιμνίῳ καταλιπών.

Πνευματικὸν δικαστήριον

Αὔξ. ἀρ. 1572.

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικὸν Δικαστήριον τούντεῦθεν ἀντὶ τῆς πέμπτης μ. μ. θέλει συνεδριάζει καθ' ἐκάστην δευτέραν ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 12 ὥρας π. μ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 6 ὁκτωβρίου 1906.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Συμπληρουμένης μετὰ τετράμηνον τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ὑπερχιλιοσελίδου Α' τόμου τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡ σύγχρονος ὁρθόδοξος ἱεραρχία**» ἢ «**Συμβολαὶ εἰς τὴν νεωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ἱστορίαν**» μεγάλου τριτόμου συγγραμμάτων μου, τοῦ καθιστοροῦντος βιογραφικῶς τὰ κατὰ τοὺς κάτω χρόνους γεγενημένα τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει ἡμῶν, παρακαλοῦνται οἱ λαβόντες Ἀγγελίας ὅπως ἐπιστρέψωσιν αὐτάς.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 6 ὁκτωβρίου 1906

Γ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπεύθυνος Ἰ. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου

1918

Π. 426854